

Cēsīs tiekas remigranti Vidzemē

Marta nogalē Mākslas telpā “Mala” (Cēsīs) notika tīklošanās pēcpusdiena remigrantiem “Manas mājas Vidzemē”. Sarunās draudzīgā gaisotnē satikās teju trīsdesmit cilvēku, kuri pirms ilgāka vai ne tik ilga laika dzīvojuši dažādās pasaules malās, bet tagad cenšas iedzīvoties Cēsu, Valmieras un Gulbenes novados. Viņus uz domapmaiņu, iepazīšanos un jaunu kontaktu dibināšanu bija aicinājusi Vidzemes plānošanas reģiona remigrācijas koordinatore Inga Madžule.

Pasākuma ievadā, daloties arī ar savu personīgo pārcelšanās pieredzi, I. Madžule teica: *“Mājas ir mājas, atgriezies un nenožēloju.”* Dienvidamerika, Ziemeļamerika, Austrālija, Eiropa - tik dažādās pasaules vietās ir dzīvojuši tagadējie vidzemnieki, kuri ir atgriezušies Latvijā. Daudzi sanākušie bija līdzīgi paņēmuši bērnus, kā arī savus citas tautības dzīves biedrus, tāpēc tīklošanās izvērtās multikulturāla un daudzvalodīga. Viens no pasākuma viesiem bija kubietis Viktors Antonio, kurš tagad dzīvo Cēsīs, un trīs mēnešu laikā iemācījies latviešu valodu. Viņš teica: *“Liela daļa no manis, manas sirds, ir Latvijā. Man ir dziļa cieņa pret jums, latviešiem, par jūsu pasākumiem un tradīcijām. Priecājos, ka esmu šeit un mācos no jums. Esmu kļuvis par labāku cilvēku.”*

Ne viens vien no pasākuma dalībniekiem atzina, ka, dzīvojot ārvalstīs, ilgas pēc Latvijas vienmēr ir bijušas klātesošas. Lēmums atgriezties mājās daudziem bijis rūpīgi izsvērts un pārdomāts. Daļa pie lēmuma par pārcelšanos nonākuši pēc bērnu piedzimšanas vai tiem pieaugot. Viņi gribējuši, lai apkārt ir ģimene, radi, draugi, “vilka mājās”, bijušas bažas par to, ka bērni zaudē latviešu valodu un saikni ar latviešu

kultūru. Ar saviem pieredzes stāstiem dalījās remigranti, kuri apzināti izvēlējušies dzīvi Vidzemes laukos. Viņi atzina, ka esot saskārušies ar pavērsienu ne vien mainot valsti, kur dzīvot, piemēram, no Vācijas uz Latviju, bet pārmaiņas skārušas arī viņu līdzšinējo dzīvesveidu – no pilsētniekiem kļuvuši par lauciniekiem.

Satikties un apmainīties ar pieredzi, iegūt jaunas pazīšanās, jaunus kontaktus - remigrantiem tas ir svarīgi. Sarunās vairāki sacīja, ka “atgriežoties ne vien tu pats esi mainījies, bet mainījies ir arī draugu un paziņu loks”, tālab iedzīvošanās ne vienmēr ir viegla. Atslēgas vārds kopā pavadītajai pēcpusdienai bija kopības sajūta. Vidzemes plānošanas reģiona remigrācijas koordinatore I. Madžule teica: *“Nodoms un iecere ir šādas remigrantu satikšanās turpināt nākotnē arī citos Vidzemes novados, jo tiem, kuri ir atgriezušies, ir vērtīgi dzirdēt citu pieredzes stāstus. Jo ilgāk esi bijis prom, jo grūtāk ir iedzīvoties. Šeit mēs esam viens otram, lai palīdzētu.”*